

AZ ALKOTMÁNYBÍRÓSÁG 3303/2018. (X. 1.) AB VÉGZÉSE

alkotmányjogi panasz visszautasításáról

Az Alkotmánybíróság tanácsa alkotmányjogi panasz tárgyában meghozta a következő

v é g z é s t:

Az Alkotmánybíróság a Kúria mint felülvizsgálati bíróság Pfv.V.22.273/2016/7. számú ítéletével szemben előterjesztett alkotmányjogi panaszt visszautasítja.

I n d o k o l á s

- [1] 1. Az indítványozó gazdasági társaság (a továbbiakban: indítványozó) alkotmányjogi panaszt terjesztett elő az Alkotmánybíróságnál.
- [2] Az indítványozó az Alkotmánybíróságról szóló 2011. évi CLI. törvény (a továbbiakban: Abtv.) 27. §-a szerinti alkotmányjogi panasszal fordult az Alkotmánybírósághoz, kérve a Kúria mint felülvizsgálati bíróság Pfv.V.22.273/2016/7. számú ítélete alaptörvény-ellenességének megállapítását és megsemmisítését.
- [3] 2. Az ítéleti tényállás szerint az alapügy felperese 2011. április 1-jén egy tehergépjárműre lízingszerződést kötött egy perben nem álló jogi személlyel. A lízingtárgy hatósági okmányában – a tulajdonjog szerződés teljes időtartamára történő fenntartására tekintettel – felperes tulajdonosként, a lízingbevevő pedig üzembentartóként került bejegyzésre. Felperes a lízingszerződést 2012. november 14-én kelt, a lízingbevevő által 2013. február 20-án átvett levelében felmondta, a jármű viszont a felperes részére felszólítás ellenére visszaadásra nem került. A felperes eredménytelenül szólította fel a gépjármű kiadására az alperest (jelen ügy indítványozóját). A felperes keresetében kérte, hogy a bíróság kötelezze az indítványozót a gépjármű kiadására. Az elsőfokú bíróság ítéletében kötelezte az alperest a perbeli gépjármű felperes részére történő kiadására. A másodfokú bíróság az elsőfokú bíróság ítéletét helybenhagyta. A jogerős ítélettel szemben az indítványozó terjesztett elő felülvizsgálati kérelmet, ám a Kúria a jelen indítvánnyal támadott, Pfv.V.22.273/2016/7. számú ítéletével a jogerős ítéletet hatályában fenntartotta.
- [4] 3. Az indítványozó a Kúria mint felülvizsgálati bíróság Pfv.V.22.273/2016/7. számú ítéletével szemben alkotmányjogi panasszal fordult az Alkotmánybírósághoz.
- [5] Az indítványozó álláspontja szerint a bírósági döntésekben szereplő tényállítás valótlan, a résztvevő felek tévesen lettek meghatározva, az indítványozó nem rendelkezhetett a védekezéshez szükséges információkkal, a bíróságok pedig indokolási kötelezettségüknek nem tettek eleget. Mindezek alapján sérült az Alaptörvény B) cikk (1) bekezdése, a Q) cikke, az I. cikke, a XIII. cikke szerinti tulajdonhoz való joga és a XXVIII. cikk szerinti tisztességes tárgyaláshoz való joga. A panaszos indokolásként hivatkozott az Emberi Jogok Európai Bíróságának joggyakorlatára is.
- [6] 4. Az Abtv. 56. § (2) bekezdése alapján az Alkotmánybíróság mérlegelési jogkörében vizsgálja az alkotmányjogi panasz befogadhatóságának törvényben előírt tartalmi feltételeit, különösen a 26–27. § szerinti érintettséget, a jogorvoslat kimerítését, valamint a 29–31. § szerinti feltételeket.
- [7] Az alkotmányjogi panasz vizsgálata alapján az Alkotmánybíróság megállapította, hogy az nem felel meg a befogadhatóság követelményeinek.
- [8] Az indítványozó alkotmányjogi panaszja lényegében a kifogásolt bírói döntések felülbírálatára és a bizonyítékok újbóli mérlegelésére irányul. Az indítványozó valódi célja a bírósági döntések nem alkotmányossági szempontú, hanem ténykérdésekben való felülvizsgálata és megváltoztatása.
- [9] Az Alkotmánybíróságnak az Alaptörvény 24. cikk (2) bekezdés c) és d) pontjai, valamint az Abtv. 27. §-a alapján az ítéleteknek kizárólag az alkotmányossági szempontú felülvizsgálatára van jogköre, a bírói döntést érdemben befolyásoló alaptörvény-ellenesség esetén. A tényállás és a bíróság jogértelmezésének vizsgálatára, a bizonyítékok bírói mérlegelésének (annak, hogy a bíróság egy-egy bizonyítási indítványt, bizonyítékot milyen szem-

pontok alapján és miként értékelt), valamint a bírósági eljárás teljes egészének ismételt felülbírálatára azonban már nem rendelkezik hatáskörrel.

- [10] Az Alkotmánybíróság jelen ügyben is hangsúlyozza: „[s]em a jogállamiság elvont elve, sem a tisztességes eljárás alapjoga [...] nem teremthet alapot arra, hogy az Alkotmánybíróság a bírósági szervezet feletti »szuperbíróság« szerepébe lépjen, és hagyományos jogorvoslati fórumként járjon el” {3325/2012. (XI. 12.) AB végzés, Indokolás [14]}.
- [11] 5. Mivel az indítványozó a támadott bírói döntés érdemével kapcsolatosan nem állított a bírói döntést érdemben befolyásoló alaptörvény-ellenességet, és nem vetett fel alapvető jelentőségű alkotmányjogi kérdést, ezért az Alkotmánybíróság tanácsa – az Abtv. 47. § (1) bekezdése és az Ügyrend 5. § (1) bekezdése alapján eljárva – az alkotmányjogi panaszt az Abtv. 29. §-a, továbbá az 56. § (2) és (3) bekezdései, valamint az Ügyrend 30. § (2) bekezdés a) pontja alapján visszautasította.

Budapest, 2018. szeptember 25.

Dr. Szívós Mária s. k.,
tanácsvezető alkotmánybíró

Dr. Pokol Béla s. k.,
előadó alkotmánybíró

Dr. Schanda Balázs s. k.,
alkotmánybíró

Dr. Stumpf István s. k.,
alkotmánybíró

Dr. Varga Zs. András s. k.,
alkotmánybíró

Alkotmánybírósági ügyszám: IV/565/2018.

